

Hicran Yüregimi Burksa da

— Yazan Adam · 06 Aralık 2013

Çok hazinde olsa biliyorum
Sırlarımla sırlısıklam olarak ebede doğru gidiyorum
Kimselere söz etmiyorum ve boynumu bükerek öylece nefesleniyorum

Umutlarım hazanı andırıyor
Korkularım zemherinin titretmeleriyle hali yıldırıyor
Geriye ne kalıyor, muhabbetten yoksun nefesler kime derman oluyor

Ayrılık! Hiç kavuşamadık ki
Hasretin dirliğinde varlığın birliğinde neyi anladık
Mütemadiyen vuslatın özlemiyle ve ötelerin ikliminde çok farklılaştık

Gülü dahi hakkıyla koklamadık
Bildiğimiz kadarıyla sevgiye dahi müdrük olamadık
Müteretlik yaşadık, korkularla arkadaş olmaya çalışarak öyle yaşadık

Koşulsuz tabi olan canlardık
Kim ne derse inanmak için çırpınarak eminliği aradık
Lakin aidiyetimizle dışlandık ve derinliğin dehlizlerinde çareler aradık

Bu kadar mı garip inanmak
İnsan olmanın gagesiyle nefesleri hakkaniyetle aralamak
Adaleti asiller için sefilliğin hengâmesinde budayarak çıkarda anlaşmak

Ne tarih ve ne de iftiharlık
Şimdilerde gün yüzüne çıkıyor desiseden ayrışan varlık
Kimlerin vicdanında helâlaştık ve günü kurtarmak için neleri de yapmadık

Düşündükçe hep üşüyorum
Medarı iftihar etmem için arşivleri ibretle kokluyorum
Öğrenmek için okuyorum ve idrakimin zafiyetinden ufuklara uzanıyorum

Lakin biliyorum ki çok geç
Ve fakat düşünmek için bilmek bin bir türlü dert
Zira gözün aşına olduğu her yer fetret ve zillet içinde kaybolan hürriyet

Ađlamak ve arkaya bakmak
Gelen nesillerin kimliđinden Őevk alarak konuŐmak
Hak rızasını aramak ve ecrin hikmetine ram olarak bahtiyarlık yaŐamak

Mustafa CİLASUN